

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Sessió del GTER amb motiu de la setmana mundial de l'harmonia interconfessional

Palau del Parlament, 20 de febrer de 2013

La presidenta

Bona tarda a totes i a tots en aquesta sessió amb motiu de la celebració de la setmana mundial de l'harmonia interconfessional. És la tercera vegada que ens trobem en seu parlamentària, i els vull donar la benvinguda a aquest palau, seu del legislatiu català i casa de tothom.

Quan vaig tenir la primera trobada amb el GTER, el Grup de Treball Estable de Religions –un grup que, com vostès saben, ja fa quasi nou anys que es va crear i que crec que és un model reeixit de diàleg interreligiós–, quan m'ho van venir a explicar, els membres del GTER, vaig pensar que podia ser una bona iniciativa que aquest diàleg interreligiós pogués tenir lloc alguna vegada en seu parlamentària.

Aquí tenim un altre diàleg, un altre tipus de diàleg, de debat. A vegades més complicat i a vegades no tant. Però crec que en definitiva tots aquests models de diàleg poden servir-nos.

Per tant, de nou, benvinguts, benvinguts a una sessió que consistirà en una taula rodona. Vull en aquest sentit agrair als ponents que en formaran part i que hi intervindran les aportacions que ens faran. I també vull saludar els membres de la taula: a la meva dreta, el president del Grup de Treball Estable de Religions d'aquest any, el molt reverend pare arxipreste 'stavrophor' Joan Garcia; el senyor Eduard Sagarra, president de l'Associació per a les Nacions Unides a Espanya i company meu de carrera, fa molts anys que ens coneixem; el senyor Ignasi Garcia Clavel, comissionat d'affers religiosos de l'ajuntament de Barcelona, a qui també conec des de fa molts anys –suposo que això vol dir que ja en tenim uns quants i que per tant és lògic que ens coneguem–, i Xavier Puigdollers, que també ens coneixem de quan ell era secretari general del Col·legi d'Advocats, advocat, a més,

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

especialitzat en dret de família, i que actualment és el director general d'affers religiosos del govern de la Generalitat.

Permetin-me ara fer uns breus comentaris, o unes breus reflexions, a l'entorn del tema 'Diàleg interreligiós, experiència de vida', de què vostès tractaran en aquesta taula rodona aquestes dues hores.

En primer lloc, vull saludar els membres de la taula, la diputada Glòria Renom, tots els representants de les diverses religions i totes les persones que avui han volgut compartir en seu parlamentària aquesta taula rodona.

He dit abans que era la tercera vegada que celebràvem una jornada del Grup de Treball Estable de Religions en aquest palau del Parlament. Crec que és important destacar que es faci en seu parlamentària. Però té un altre aspecte positiu que vull també destacar, que és la importància de donar visibilitat a una iniciativa de treball conjunta que val molt la pena reforçar i que actua en la línia del diàleg, en la línia de la concòrdia, en la línia de la convivència.

Qui ha dut a terme aquesta jornada és el Grup de Treball Estable de Religions, abans ja ho he dit, una xarxa creada el 2004 que ha esdevingut una proposta pionera en el nostre entorn i fora del nostre entorn. No s'havia vist sovint, i menys fa nou anys, que les religions més importants s'unissin sota un paraigua comú per intentar parlar, entendre's, debatre i apropar posicions. I crec que és un bon punt de trobada; és un bon punt de trobada per començar aquesta feina, una feina que el grup de treball du a terme des de fa nou anys. I també crec que és important dir que amb aquest grup de treball, amb aquest punt de trobada, afavorim ponts d'entesa.

No es tracta només de parlar cadascú en la seva llengua, sinó d'intentar entendre l'altre. En la vida normal, quan parlem de mitjançar, quan parlem d'arbitrar, també parlem de preparar i organitzar ponts d'entesa. I això és el que el GTER ha fet aquests anys, i crec que la jornada d'avui és una mostra que això funciona i que és una proposta pionera.

Un altre aspecte que voldria destacar és que, enmig del soroll ambiental i de la tendència a amplificar mediàticament el que separa i enfronta les creences

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

religioses i els creients, és molt remarcable que es facin visibles totes les vies i tots els canals existents de diàleg i de treball compartit. És una mica el que a vegades diem quan tractem d'altres àmbits del model català. En aquest cas podem dir que aquest és el model català de relacions interconfessionals i que no és només un model exportable a altres ciutats, a altres comunitats o a altres països, sinó que també és difusor d'una realitat, de la realitat que vivim a Catalunya.

Catalunya és un país d'acollida des de fa molts anys. És un país d'acollida que només el segle XX va acollir 3 milions de persones, que es van sumar als altres 3 milions que en componien la població. I es va fer amb cohesió, amb voluntat d'una bona convivència, i en moments que no eren fàcils. Al final del segle XX i al principi del XXI hem acollit més d'1 milió de persones de cultures diverses, de religions diverses, de continents diversos, i també s'ha fet, majoritàriament, amb una gran convivència, amb una gran cohesió social.

Doncs comparant-ho, i posant aquests mateixos exemples, el GTER, en aquesta funció de posar-nos d'acord, de treballar, representa aquest model català de relacions, que crec que és bo destacar, és bo exportar. I a més és bo que difongui la realitat de Catalunya, una realitat que en aquest moment és més complicada i més dolorosa que altres vegades. Segur que en altres països, en altres comunitats, hi passen coses semblants. Però avui som a Catalunya. Som, com deia abans l'arxipreste, abans de res, catalans, i passem una època difícil, una crisi econòmica molt important, tant que ningú dels qui avui som en aquesta sala n'hem viscut cap d'igual, una crisi econòmica que els entesos diuen que si a alguna cosa s'ha d'assemblar és a la del 29. Molts no sabíem el que era el 29, i ara el vivim, i des de fa bastants anys. I no s'hi veu cap gran sortida, o una sortida ràpida.

I amb això no vull fer cap discurs catastrofista. Al contrari: crec que en les situacions aquestes hem de saber buscar l'oportunitat. Davant d'una crisi greu, hi hem de buscar les sortides, i els qui tenim responsabilitats encara més. El nostre discurs ha de ser en aquest sentit esperançador. Però tenim una crisi econòmica greu que fa patir moltíssima gent a Catalunya. Moltes persones i moltes famílies ho passen molt malament. Recordar les xifres d'atur o les xifres de pobresa ja és una alarma important. Però és que, a més, aquesta crisi econòmica porta la social i porta la vulnerabilitat de moltes persones, sobretot la de la gent gran i la dels més petits, els infants i adolescents. Molts de vostès segur que treballen en àmbits en què viuen de més a prop aquestes situacions.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

I per acabar d'agreuja aquesta crisi econòmica i social, ara en tenim una de política i institucional també molt greu, una crisi que, com abans es comentava, pot tocar el que per a nosaltres són els principis bàsics de la democràcia, d'una democràcia massa jove, encara. Trenta-cinc anys no són gaires després d'una dictadura molt llarga. Per tant, hem de ser capaços entre tots, a partir de les nostres pròpies responsabilitats, de tirar endavant aquest país. No és només dels poders públics, la responsabilitat, sinó de cadascun de nosaltres. I en una trobada com aquesta també se n'ha de parlar, perquè des de l'àmbit de la religió, des de l'àmbit de les creences, des de l'àmbit del que cadascú de nosaltres viu i treballa en la seva professió, es pot fer molt.

I es pot fer molt amb un discurs d'esperança o un discurs de tragèdia, i crec que el que hem de buscar és aquell discurs en què trobem solucions. Perquè, de solucions, en volem tots, majoritàriament. Majoritàriament, els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya, amb o sense responsabilitats polítiques, volem que el país se'n surti. I per això s'ha de treballar, i per això s'han de buscar les maneres de donar resposta a tot el que avui no funciona però ha de funcionar. I tenim mecanismes perquè funcioni, i un mecanisme és també el que vostès representen: un mecanisme és el diàleg, un mecanisme és el debat, un mecanisme és el "no" a l'enfrontament perquè sí, i ho és l'intent de comprendre l'altre i de saber per què s'ha arribat a aquest punt. En aquest sentit els vull agrair la feina que fan i els vull dir que tots tenen, i tenim, la responsabilitat de parlar la llengua de la tolerància i del respecte. Hem de saber respectar l'altre, la manera de ser de l'altre, la manera de pensar de l'altre, i ser tolerants. Però a més d'això hem de ser autocrítics i buscar les fórmules que ens permetin tirar endavant.

Voldria acabar fent meves unes paraules de Ban Ki-moon, secretari general de les Nacions Unides, amb motiu, precisament, de la setmana de l'harmonia interconfessional, que segur que molts de vostès ja les han sentides. Jo diria que són molt adients per al moment que vivim al nostre país. Diuen així: "Vivim en temps d'agitació i una transformació de caràcter econòmic, ambiental, demogràfic i polític. Aquestes transicions comporten esperança i incertesa. El nostre deure rau a assegurar que prevalgui l'esperança, i la nostra tasca serà més fàcil si els seguidors de totes les fes col·laboren en una causa comuna." Aquí, al Parlament, celebrem molts esdeveniments –dies mundials, dies internacionals–, i per tant miro l'esperit del que n'han dit les Nacions Unides. I la veritat és que en aquest cas les paraules del secretari general defineixen molt el moment que vivim, defineixen molt la situació per què passa el nostre país. I crec que és important, aquest missatge

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

segons el qual podem anar cap a l'esperança o quedar-nos en la incertesa. Crec que és important pensar en l'esperança, en el nostre futur col·lectiu. I els demano en aquest sentit que, com he dit abans, la seva llengua sigui la de la tolerància i el respecte.

Res més. Moltes gràcies.